

Protokollat med
TILKENDEGIVELSE
i
faglig voldgift FV2014.0115:

3F Privat Service, Hotel og Restauration
for
A
(forhandlingssekretær Bo Christensen)

mod

HORESTA Arbejdsgiver
for
We Love Burgers A/S
(advokat Marie Louise Larsen)

Sagen forhandlede den 9. april 2015 i HORESTA Arbejdsgiver, Vodroffsvej 32, Frederiksberg.

Voldgiftsretten, der er nedsat i medfør af protokollat 15 om mæglingsregler til Hovedoverenskomsten for hotel, restaurant- og turisterhvervet mellem HORESTA Arbejdsgiver og 3F Privat Service, Hotel og Restauration, bestod af konsulent Lone Søgaard Nielsen og forhandlingssekretær Birgit Petersen, udpeget af klager, og advokat Camilla Puggaard og advokat Karina Lafrenz, udpeget af indklagede. Som opmand, udpeget af Arbejdsrettens formand, fungerede landsdommer Tine Vuust.

Klager, 3F, nedlagde påstand om, at indklagede tilpligtes at anerkende

1. at As ansættelse var omfattet af den mellem HORESTA-A og 3F Privat Service, Hotel og Restauration indgåede hovedoverenskomst,
2. at betale løn i opsigelsesperiode, jf. funktionærlovens § 3, subsidiært efter overenskomstens opsigelsesvarsler, og
3. at betale en af voldgiftsretten fastsat godtgørelse for uberettiget bortvisning, jf. Hovedaftalens § 4.

Indklagede, HORESTA Arbejdsgiver, påstod frifindelse.

Der blev afgivet forklaring af A, Nikita Kibsgaard, Robin Mehra, Marlin Wiuff Nyawade, Michael Raffnsøe, Jesper Panduro, Sandra Nilsson, Mikael Malmqvist og Vera Nilsson.

Da der ikke blandt de partsudpegede medlemmer af voldgiftsretten kunne opnås enighed om en afgørelse, træffes denne af opmanden, der fremkom med følgende tilkendegivelse, som parterne var enige om at lægge til grund ved sagens afgørelse:

Efter en samlet vurdering af ansættelseskontrakten og de afgivne forklaringer om indholdet af stillingen som køkkenleder findes det tilstrækkeligt godtgjort, at A som køkkenleder havde administrative og ledende funktioner af et sådant omfang og indhold, at hun har kunnet betragtes som arbejdsleder efter Hovedaftalens § 5.

Det findes efter de foreliggende oplysninger og mod HORESTA Arbejdsgivers benægtelse ikke med den fornødne klarhed at fremgå af parternes hovedoverenskomst, at hun som køkkenleder tillige var omfattet af overenskomsten.

A var derfor i overensstemmelse med det anførte i ansættelseskontrakten ansat som funktionær, men var ikke omfattet af hovedoverenskomsten.

I relation til spørgsmålet om bortvisningens berettigelse lægges det efter de afgivne forklaringer til grund, at A ved arbejdstids begyndelse den 15. november 2014 kl. 15.00 blev hentet af administrerende direktør B og restaurantchef Sandra Nilsson til et møde i kontoret i underetagen, hvor hun blev bedt om dels at tilkendegive, om hun ønskede at overgå til deltidsansættelse for at imødekomme hendes ønske om færre aften- og nattevagter, dels ved sin underskrift at bekræfte modtagelsen af en skriftlig advarsel for at møde for sent og for illoyal optræden over for ledelsen i forbindelse med opslag på en facebook side. Marlin Wiuff Nyawade, der fra det tilstødende kantineområde overværede den første del af mødet, har forklaret, at stemningen på mødet blev meget ubehagelig og presset for A, og at B på et tidspunkt gik over til A med et stykke papir, idet han råbte: ”Så skriv dog under for fanden”. B og Sandra Nilsson har begge forklaret, at B på et tidspunkt gik over til A med den skriftlige advarsel, og at stemningen kan have været ophidset, men at de ikke mener, at der har været en sådan højroset ordveksling omkring papiret. Sammenholdt med den fremlagte sms-korrespondance mellem A og hendes veninde med indtrængende anmodninger til veninden om at tilkalde politiet og forklaringen fra As ægtefælle om, at han på baggrund af en lignende sms fra A rettede henvendelse til politiet flere gange, samt politiets oplysning om, at der er noteret en ”hændelse” om As henvendelse til politiet i anledning af episoden, lægges det endvidere til grund, at A følte sig meget presset såvel under mødet som i den efterfølgende ventetid på 15-20 minutter, da B havde forladt kontoret for at foretage telefonopkald. B, der efter sin egen og Sandra Nilssons forklaring efter mødet spurgte A, om hun ville fortsætte med sin vagt, burde have været klar over, at hun var meget påvirket af det passerede.

Under disse omstændigheder findes den efterfølgende bortvisning i anledning af, at A forlod sit arbejde, ikke at have været berettiget.

Der tilkommer derfor A minimalerstatning efter funktionærlovens § 3, svarende til løn i en opsigelsesperiode indtil udgangen af februar måned samt feriegodtgørelse heraf. Klager har opgjort dette krav til 83.422,50 kr. inklusiv feriegodtgørelse, hvilken opgørelse indklagede ikke har haft bemærkninger til. Der findes ikke grundlag for at fradrage sygedagpenge, som kommunen har udbetalt til A i den samme periode.

På denne baggrund tilkendegav opmanden, at indklagede frifindes for påstand 1 og 3, og at påstand 2 tages til følge med i alt 83.422,50 kr.

Hver part skal bære egne omkostninger og betale halvdelen af opmandens honorar.

Frederiksberg, den 10. april 2015

Tine Vuust